

eller gaa af. (Stemmer: Hvem har sagt det?) Det er ikke ubekjendt, hvem der har sagt det, men jeg vil ikke her fremdrage Navne (Stemmer: Lad os høre dem!). Ja, jeg vil ikke gjerne have med Formandens Kløfte at gjøre, ellers skulde jeg gjerne komme frem med dem. Altsaa, mine Herrer, det er ikke Noget, der er ukjendt for Thinget, at man selv forsætlig har tilstræbt at gjøre Finantsloven saa vanskelig brugelig for Regjeringen som mulig. Det er ingen Hemmelighed hverken i denne Sal eller udenfor den, og naar den ærede Ordfører derfor drister sig til at fremsette, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds til at gjentage en saa hasarderet Paaastand som den, at den Politik, Regjeringen siden Æsteraaret har drevet, er et forsætligt, forberedt Grundlovsbrud. (Afbrydelse). . . . Ja, mine Herrer, saa er det Æneste, jeg kan svare dertil, det, at det er forbausende, hvad der kan blive taalt bliver sagt i denne Sal . . .

Formanden (Berg): Jeg opfattede ikke den ærede Ordførers Udtalelser saaledes, som det ærede Medlem nu angav.

Sagd: De lod ordret saaledes. (Stemmer: Nei, nei og Jo, jo). Jeg har nedskrevet dem. Ordene lode saaledes: forsætligt, forberedt Grundlovsbrud.

Formanden (Berg): Ordene ere vel brugte, men ikke i den Forbindelse, det ærede Medlem angav. Jeg skal imidlertid lade det undersøge.

Sagd: Naa, mine Herrer, vi vide altsaa Alle, at det, der egentlig er Kærnen i Striden, er Forlangendet om, at Regjeringen skal gaa af; naar det især, saa er alting godt, saa er der Intet i Veien. (Stemmer: Ja, ja). Ja, sig de ærede Herrer, og det veed jeg, de sig Alle sammen, men hvis vi nu staa den 1ste April uden nogen Finantslov, fordi Folkethinget har behandlet Finantslovsforlaget saaledes, at det ikke har været muligt at komme overens med Landstinget, og Regjeringen da gaar af, hvad saa? Saa staa vi ogsaa udenfor Grundloven. (Afbrydelse). Jo, dersom Regjeringen gaar af den 1ste April, og der ikke er vedtaget nogen Finantslov, saa staa vi akkurat ligesaa godt udenfor Grundloven; selv om det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) tror at kunne danne et Ministerium, saa staa han akkurat lige saa godt udenfor Grundloven som den nuværende Regjering. Altsaa, mine Herrer, hvad er det for et Spilfægteri at bruge disse stærke, fornærmende Bestyldninger

mod os Andre, der forsvare og staa paa Grundlovens Standpunkt lige saa godt som de Herrer? Den Fordring, at Regjeringen skal gaa af, har ligesaa lidt Hjemmel i Grundloven, som man vilde være i Stand til at kunne tvinge den igjennem, selv om man til det Yderste misbrugte den Myndighed, som i andre Forhold er givet Folkethinget. Grundlovens forskjellige Bestemmelser have Gyldighed ved Siden af hinanden, og man er ikke berettiget til at anvende den ene Bestemmelse saaledes, at den lægger Hindringer i Veien for den andens Gjennemførelse. Naar altsaa det ærede Folkething stiller sig saaledes, at andre forfatningsmæssige Myndigheder ikke kunne udøve deres grundlovhjemlede Rettigheder og Pligter, da gaar Folkethinget udenfor sin grundlovhjemlede Ret, og ingen uafhængig Domstol vil godkjende Folkethingets Berettigelse dertil. Naar vi altsaa ad den Vej opnaa at staa den 1ste April uden Finantslov, saa er det ene og alene Folkethinget, der bærer Ansvar for det. Dette er ikke, mine Herrer, en Anstuelse, der kun fra et ensidigt Partistandpunkt kan gjøres gjældende. Den er udtalt af Mænd fra de mest forskellige Standpunkter, som have været væsentlig medarbejdende paa vor første fri Forfatning. Jeg skal nævne dem den Æneste af dem, der her er til Stede, nemlig det høierverdige Medlem for Midelfart (Monrad). Jeg skal minde om, hvad han har udtalt i sine politiske Breve af 1874. For at man ikke skal betvivle Rigtigheden af, hvad jeg anfører, skal jeg nævne, at det findes Pag. 39 i dem, og jeg skal med den høitærede Formands Tilbedelse kun oplæse saa Linier. Det hedder saaledes: „Man taler ofte om Grundlovens Ånd, men man glemmer i Reglen at søge denne i alle Grundlovens Bestemmelser; man stirrer uafbrudt paa en Paragraf og lader sine vilde Ænster oppuste“ — ja, oppuste staar der virkelig — „denne Paragrafs Bestyldning saaledes, at den sluger hele den øvrige Grundlov. § 48 indeholder saaledes den Bestemmelse, at Forslag til Finantsloven og Tillægsbevillingslovene først skulle behandles i Folkethinget, og ved udelukkende at fæste Diet herpaa er man kommen til at ville lade Konge og Landsting gaa under i Folkethingets Magtfulde, saa Majestæten kun blev Folkethingets Forretningsfører og Landstinget dets Fabroder.“ Det er naturligvis Maalet, man gjerne vilde søge at naa. — „Man tør imidlertid dog vente, at man, naar man er kommen lidt til Besindelse, ikke vil vægre sig ved at tage Hensyn til, hvad der staar i de andre Paragrafer.“ Saa kommer videre: „Naar Finantsloven skal vedtages paa den ordentlige Rigsdag, skulde da ikke Grundloven